

[Finansministeren.]

skelse af Kontrolørernes Antal som Følge af den her foreslaaede Foranstaltning, saa vilde man neppe kunne have opnaaet deres Tilslutning. Det var en lidet velbetænkt Udtalelse af det ærede Medlem, for der staar jo i selve Betænkningen, med alle de vedkommende Organisationsmedlemmers Navne under, følgende Ord:

„Administrationen forbeholder sig at tage op til Undersøgelse, om enkelte Kontrolørstillinger (i Statsbanerne samt i Post- og Telegrafvæsenet), hvis Indehavere udfører Funktioner af lignende Art som dem, der tænkes henlagt til de nye Overassistentstillinger, ved Ledighed kunde omdannes til Overassistentstillinger.“

Deri ligger netop, at den nye Institution med Overassistentstillinger kan føre til en Formindskelse af Kontrolørernes Antal.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen talte om de yderligere Spørgsmaal, der under Lønningsudvalgets Forhandlinger kunde tages op vedrørende denne Sag. Ja, det, jeg advarer imod, er, at man vil gøre Behandlingen af denne ganske særlige Sag til et Stykke af en almindelig Lønningsrevision og tage saa vidtgaende Spørgsmaal op som Trøsttillægets Udvidelse eller Oprettelse af nye Avancementsstillinger for andre Klasser. Jeg er fuldkommen overbevist om, at hvis man vil tage den Art Spørgsmaal op og forlange dem gennemført, saa vil man spænde Ben for det her foreliggende Forslag, og det tror jeg efter det ærede Medlems Udtalelser ikke, han er tilbøjelig til. Derimod vilde det være ganske forstaaeligt, om Folketingets Lønningsudvalg kunde finde sig foranlediget til nærmere at drøfte, hvorvidt der er Stillinger, som kan sidestilles med Assistentklassens, og hvor lignende Avancementsmisærer foreligger. Men det er temmelig overflødigt, tror jeg, at drøfte dette, thi derte Spørgsmaal har, som Betænkningen viser, været undersøgt af det Udvalg, der har været nedsat; man har haft Øjet aabent for dette, at hvis der i andre Etater fandtes Stillinger, der kunde sidestilles med Assistentklassens i de tre store Etater, og hvor lignende Forhold forelaa, saa skulde der tages Hensyn dertil. Men denne Undersøgelse har ført til et negativt Resultat, nemlig at der ikke var saadanne. Hvis Folketingets Udvalg gaar nærmere ind paa dette Spørgsmaal, saa ligger det indenfor Forslagets Rammer, men jeg tror ikke, det er paa-krævet, siden et Udvalg, hvori ogsaa Centralorganisationen har været repræsente-

ret, ikke har kunnet finde tilsvarende Stillinger.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen, at det nytter ikke at gentage den Usandhed — derved faar den ikke mere Sandhedspræg —, den *absolute* Usandhed, som det er, at dette Forslag skulde være ment som en Belønning til visse Organisationsafdelinger eller visse Organisationsmænd for deres Deltagelse i Forhandlingerne angaaende Tjenestemandsloven i 1927. Det er fuldkommen usandt, at det har nogen som helst Sammenhæng hermed, eller at der er blevet sagt et eneste Ord eller faldet en eneste Antydning ved de Forhandlinger, der den Gang blev ført, om, at en saadan Belønning skulde være i Vente. Forholdet er da ogsaa det — hvad der dog skulde synes at maatte overbevise selv det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen om, at han er paa Vildspor —, at allerede i 1924 udtalte Trafikminister Slesbager efter Forhandling med Folketingets Lønningsudvalg, at nu vilde han umiddelbart gaa over til at optage Forhandlinger vedrørende en snarlig Afhjælpning af Avancementsmisæren for de gamle Assisterter og forberede Forslag, der skulde kunne raade Bod derpaa. Det var i 1924, og Trafikminister Slesbager blev kun hindret fra at gøre dette Arbejde ved Valget i December 1924, der hidførte et Ministerskifte. Saa dér har det ærede Medlem et ganske tydeligt Bevis for, at allerede den Gang var Venstre klar over, at der maatte gøres noget, og der vilde ogsaa være blevet gjort noget den Gang, ifølge Trafikminister Slesbagers udtrykkelige Tilsagn paa egne og Finansministerens Vegne om, at der vilde komme til at foreligge et Forslag i den paafølgende Samling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har Ordet for en kort Bemærkning.

Friis-Skotte: Den højtærede Finansminister vilde bestride, at jeg havde Ret, naar jeg sagde, at Folketingets Lønningsudvalg ingen Sinde har givet Tilslutning til noget saa exceptionelt som Oprettelse af Overassistentstillinger. Den højtærede Finansminister sagde, at bogstavmæssigt havde jeg maaske Ret, men at det jo var en Kendsgerning, at Trafikminister Slesbager i 1924 overfor Lønningsudvalget forpligtede sig til at optage Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Det Ord *Forpligtelse* maa forudsætte, at Lønningsudvalget ønskede at forpligte Ministeren, men Forholdet var jo dette, at Ministeren uopfordret